

Εγώ γδ ἴσθ' αὐτὴ δίκην δίδωμί σοι,
 Ἦν αὖ σὺ τῆς ἡσυχίας καὶ χάριν ποσειδάμονα.
 Φι. Εγὼ μὲρ οὐδ' αὐτῶν δευτέρου θύλακα θήσομαι
 Ἐκὼν ὁμοιωθῶ γδ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
 Αλλ' ἔλθε δειυεῖ ποθέερον ὀπίσθε πέποιθε μοι
 Ο, πρὸς ἡμῶν ποσὶσαντ' ἀργύριον τὲ ποσὶμα-

A. Nam pro sene isto quam mihi irrogaueris
 Multam dabo, atq; inibis à me gratiam.
 PH. At fœdus isto depeciscar cum viro
 Libenter, à me verberatum non nego:
 Sed huc ades, priusque concede hoc mihi
 Vbi huius ergo exsoluero argentum rei
 Mihi porro amicum te futurum: an sic ais?

Εἶνα φίλον πολιοπόν; ἢ σὺ μοι φεάσας.
 Κα. Σὺ λέγε δικῶν γδ ἔδου ἔδου ποσὶματων. Β
 Φι. Ἀνὴρ Συβαρείτης ὄξεπεσεν ὄξ ἀρματος
 Καί πως κατέαξε τὴ κεφαλῆς μέγα σφόδρα.
 Εὐτύχανε γδ ἔτρεβον ἀν' ἰππικῆς.
 Κα' ὡεῖτ' ὀπίσθε εἶπ' ἀνὴρ αὐτῶν φίλος.
 Ερδοί τις λυ' ἔκασθ' εἶδεν ἰνὸν τέχνην.
 Οὐτὼ δὲ καὶ σὺ ὡδ' ἔξεχ' εἰς τὸ Πιττάλε.
 Βδε. Ομοιά σου καὶ ταῦτα πῶς ἄλλοις τρέποις.
 Κα. Αλλ' οὐδ' σὺ μὲν ἴσθ' αὐτὸς ἂν ἀπεκείνατο.
 Φι. Ἀκουε. μὴ φεῦγ' ἐν Συβαρεί Γυλή ποτε
 Κατέαξε ἔχρινον. Κα. ταῦτ' ἐγὼ μάρτυρομαι.
 Φι. Οὐχ ἴσθ' οὐδ' ἔχων τιν' ἐπεμαρτυρεῖσθαι;
 Εἶθ' ἢ Συβαρείς εἶπεν, εἰ νῦν ταῦν κόραϊ
 Τῶ μαρτυρεῖαν ταῦτ' ἑσάσας, ἐν τὰ χει
 Επιδέσμον ἐπέλω, νοῦν αὖ εἶχες πλείονα.
 Κα. Ὑβείξ' ἔως αὖ τῶ δίκην ἀρχὸν καλῆ.
 Βδε. Οὐτοὶ μὲν τῶ Δήμητρ' ἐπ' ἐνταυτοῖσι μὲν εἶς.
 Αλλ' ἀεὶ μὲρ οἴσω σέ. Φι. ἢ ποιεῖς; Βδε. ὅ, τι

ACC. Dic ipse, namq; litium non sum libens:
 PH. Homo Sybarita nuper è curru excidit,
 cadensq; capite vulnus accepit graue,
 Quod esset artis prorsum equestris insciens:
 Dein huic amicus forte praesens inquit,
 Quam quisque demum norit artem exerceat,
 Sic tu medentis Pittali queras opem.

ποῖω.
 Εἶσω φέρο σ' ἐντεῦθεν, εἰ ᾗ μὴ, τὰ χα
 Κλητῆρες ὀπλιεῖσσι καὶ χαλκίοις.
 Φι. Αἴσωπον οἱ Δελφοὶ ποτ'. Βδε. ὀλίγον μοι μέ-
 λει.
 Φι. Φιάλλω ἐπηπῶντο κλέψαι τὲ θεῖ
 Οδ' ἔλεξεν αὐτοῖς ὡς ὁ καὶ παρὸς ποτε.
 Βδε. Οἱ μὲν ὡς ἀπολείς αὐτοῖσι τοῖσι καὶ παρὸς;

BD. Agnoscere ex his moribus alios potes.
 ACC. Dum tu memineris ille qua responderit.
 PH. Audi, nec esset hinc pedem, Sybari leuem
 C. Mulier echinum fregit. A.C. attestabor hac.
 PH. Quendam ergo echinus ille contestatus est
 Tunc, Ecere, inquit illa Sybaritis statim
 Si testimonium istud omne deserens
 Emas ligantem fasciam, sapias magis.

Αλλ' ἀεὶ μὲρ οἴσω σέ. Φι. ἢ ποιεῖς; Βδε. ὅ, τι
 ποῖω.
 Εἶσω φέρο σ' ἐντεῦθεν, εἰ ᾗ μὴ, τὰ χα
 Κλητῆρες ὀπλιεῖσσι καὶ χαλκίοις.
 Φι. Αἴσωπον οἱ Δελφοὶ ποτ'. Βδε. ὀλίγον μοι μέ-
 λει.
 Φι. Φιάλλω ἐπηπῶντο κλέψαι τὲ θεῖ
 Οδ' ἔλεξεν αὐτοῖς ὡς ὁ καὶ παρὸς ποτε.
 Βδε. Οἱ μὲν ὡς ἀπολείς αὐτοῖσι τοῖσι καὶ παρὸς;

ACC. Illude, litem donec hanc Archon vocet.
 BD. Haud, Ecere, ultra te manere hic sine-
 rim.
 PH. Quid facis?
 BD. Rogas?
 Hinc te fero intro, sin minus, mox forsitas
 Testes vocati postulantes deserunt.
 PH. Delphi quidem olim Æsopum. BD. at illud
 negligo.
 PH. Clepsisse phialam criminabantur dei,
 At ille dixit fabulam de Cantharo.
 BD. Vah enicabis cum tuis me cantharis.

Σχόλια. Προσκαλεῖται δ' ὁ γέρον] ὡς γινεται τις
 ἀνὴρ Εὐεπίδης ἀνομασπύδος κατηγόρων ἢ Φιλοκλέω-
 νος ὕβρεως καὶ κατήγορον ἀπαγόμενος. Οὐ τρεῖσιν ἐκ ἑμ-
 ποειρος. Ἐν Νεφέλας, καὶ ἡδ' ἡρεμαθρῶν ἔτρεβον ἡδ'
 ἐνθάδε. Ερδοί τις ἴεκασθ' ὡς φησὶν λυ' οἶδ' ἐ τέχνην ἐργα-
 ζέσθω. καὶ ταῦτα ᾗ ἐν παροιμίαις φέρεται. Εἰς τὸ Πιττάλε
 αἰς ἰατρῆς φησὶν ἀπὸ τρέχου θεραπευθῆσθαι ὡς πληθῆς.
 ἰατρὸς γδ ὁ Πιττάλος. Ομοιά σου] ὁ Βδελεγκλέων ταῦτα
 φησὶ παρὰ τὸ κατήγορον. Ἄν' ἢ τὸ ἐντελές, ἂν. Κατέαξε
 ἔχρινον] ἀγλῆς τὴ χαλκοῦ ἢ ἔκ κεράμω. εἰς ὁ καδίασιν
 οἱ διατηται τὰ γραμματεῖα ἡδ' μαρτυρεῶν ἂν τινες ἐ-
 μαρτυρήσαν. καὶ καλῶσιν μὲν ἀνδρὶ μὲν ταῦτα εἰ ἐκλήθει
 ἢ διατα τοῖς δικασταῖς ἐπέδιδου. ἢ δὲ ἀγλῆς τῶ τῶ
 Δημοσθένους μνημονεύεται καὶ Αεῖσοτέλης. ἔστι δ' ἐτι καὶ
 ἑσὼν χερσῶν ἔθ' ἀλάθιον ὄσπερον. ἔ μὲν δὲ ἢ ἢ γαστήρ
 τῶ βοός.

Quin te auferam in sublime. PH. Quid facis?
 BD. Rogas?
 Hinc te fero intro, sin minus, mox forsitas
 Testes vocati postulantes deserunt.
 PH. Delphi quidem olim Æsopum. BD. at illud
 negligo.
 PH. Clepsisse phialam criminabantur dei,
 At ille dixit fabulam de Cantharo.
 BD. Vah enicabis cum tuis me cantharis.

CHR. Εἰς τὰ Πιττάλε] Vel pharmacā intelligē-
 dū, vel ἢ legendū vt intelligas domum. In Acharn.
 dixit παρὰ τὸς Πιττάλε, vbi schol. subaudiit μαθη-
 τὰς. Fuisse αὖτ' αἰὺν Pittalum Athenis medicum no-
 bilē, de quo nihil alibi memoratum memini. Sed si
 recta est lectio Πιττάλε (quod ego opinor) mendū
 nō ferendum ex littera exuberante inrepsit in sudæ
 codices qui spittalum nobis medicum inuehit &
 locum illum ex Acharnensium fabula laudat, vt vi-

deatur illic malè legisse ἢ σπιττάλε pro τὸς Πιττά-
 λε coherēte finali articuli littera principio nomi-
 nis sequentis. Κατέαξε ἔχρινον] Vas fuit in iudiciis
 æneum vel figlinum hoc nomine in quod litis in-
 strumenta & testimoniorum tabulas olim conii-
 ciebant quod fregisse criminis erat loco. Hic au-
 tem accusator Euripides de hoc intelligit, Sed Sy-
 baritica illa fœmina ollam testaceam, vel vas co-
 culum fregerat. Nam echinum dictum etiam τῶ
 χύτραν μέγαλοσόνον vel auctore Hippocrate testa-
 tur Erotianus, & sic postea vsurpatum ab Eupoli-
 de & Philemone in Myrmidonib. & Menæder ἱρέ-
 ωσιν (malè enim apud Erotianum legi puto ὀπι-
 τρέπτωσιν, cū Comicus ille non ὀπιτρέποντας fabulā
 docuerit, sed τρέποντας aut ὀπιτρόπας diuerfas fa-
 bulas) sed Echinus ille apud Hippocrate operculū
 habet pertusū, ait. n. li. 2. ὡς ἰωανη. εἰς ἔχρινον ἔαται,
 τὸ ὀπιθεμα ὀπιλω ἔχρη. vt pfecto existimē primit hoc
 genus vasis dictū ἐκχύων, quia infundatur, deinde
 prononciationis corruptela ἔχρινον. Iudicent erudi-
 tiores de coniecturis nostris, non enim pono tan-
 quam κυεῖας δόξας. Ἐχων τιν' ἐπεμαρτυρεῖσθαι] Non
 arbitror hæc legēda cum interrogations, sed sim-
 pliciter ait, Ergo Echinus cū illi aliquis adesset,
 antestatus est, & iniuriæ actionem intendit.

CHR. Εἰς τὰ Πιττάλε] Vel pharmacā intelligē-
 dū, vel ἢ legendū vt intelligas domum. In Acharn.
 dixit παρὰ τὸς Πιττάλε, vbi schol. subaudiit μαθη-
 τὰς. Fuisse αὖτ' αἰὺν Pittalum Athenis medicum no-
 bilē, de quo nihil alibi memoratum memini. Sed si
 recta est lectio Πιττάλε (quod ego opinor) mendū
 nō ferendum ex littera exuberante inrepsit in sudæ
 codices qui spittalum nobis medicum inuehit &
 locum illum ex Acharnensium fabula laudat, vt vi-

deatur illic malè legisse ἢ σπιττάλε pro τὸς Πιττά-
 λε coherēte finali articuli littera principio nomi-
 nis sequentis. Κατέαξε ἔχρινον] Vas fuit in iudiciis
 æneum vel figlinum hoc nomine in quod litis in-
 strumenta & testimoniorum tabulas olim conii-
 ciebant quod fregisse criminis erat loco. Hic au-
 tem accusator Euripides de hoc intelligit, Sed Sy-
 baritica illa fœmina ollam testaceam, vel vas co-
 culum fregerat. Nam echinum dictum etiam τῶ
 χύτραν μέγαλοσόνον vel auctore Hippocrate testa-
 tur Erotianus, & sic postea vsurpatum ab Eupoli-
 de & Philemone in Myrmidonib. & Menæder ἱρέ-
 ωσιν (malè enim apud Erotianum legi puto ὀπι-
 τρέπτωσιν, cū Comicus ille non ὀπιτρέποντας fabulā
 docuerit, sed τρέποντας aut ὀπιτρόπας diuerfas fa-
 bulas) sed Echinus ille apud Hippocrate operculū
 habet pertusū, ait. n. li. 2. ὡς ἰωανη. εἰς ἔχρινον ἔαται,
 τὸ ὀπιθεμα ὀπιλω ἔχρη. vt pfecto existimē primit hoc
 genus vasis dictū ἐκχύων, quia infundatur, deinde
 prononciationis corruptela ἔχρινον. Iudicent erudi-
 tiores de coniecturis nostris, non enim pono tan-
 quam κυεῖας δόξας. Ἐχων τιν' ἐπεμαρτυρεῖσθαι] Non
 arbitror hæc legēda cum interrogations, sed sim-
 pliciter ait, Ergo Echinus cū illi aliquis adesset,
 antestatus est, & iniuriæ actionem intendit.

CHR. Εἰς τὰ Πιττάλε] Vel pharmacā intelligē-
 dū, vel ἢ legendū vt intelligas domum. In Acharn.
 dixit παρὰ τὸς Πιττάλε, vbi schol. subaudiit μαθη-
 τὰς. Fuisse αὖτ' αἰὺν Pittalum Athenis medicum no-
 bilē, de quo nihil alibi memoratum memini. Sed si
 recta est lectio Πιττάλε (quod ego opinor) mendū
 nō ferendum ex littera exuberante inrepsit in sudæ
 codices qui spittalum nobis medicum inuehit &
 locum illum ex Acharnensium fabula laudat, vt vi-

deatur illic malè legisse ἢ σπιττάλε pro τὸς Πιττά-
 λε coherēte finali articuli littera principio nomi-
 nis sequentis. Κατέαξε ἔχρινον] Vas fuit in iudiciis
 æneum vel figlinum hoc nomine in quod litis in-
 strumenta & testimoniorum tabulas olim conii-
 ciebant quod fregisse criminis erat loco. Hic au-
 tem accusator Euripides de hoc intelligit, Sed Sy-
 baritica illa fœmina ollam testaceam, vel vas co-
 culum fregerat. Nam echinum dictum etiam τῶ
 χύτραν μέγαλοσόνον vel auctore Hippocrate testa-
 tur Erotianus, & sic postea vsurpatum ab Eupoli-
 de & Philemone in Myrmidonib. & Menæder ἱρέ-
 ωσιν (malè enim apud Erotianum legi puto ὀπι-
 τρέπτωσιν, cū Comicus ille non ὀπιτρέποντας fabulā
 docuerit, sed τρέποντας aut ὀπιτρόπας diuerfas fa-
 bulas) sed Echinus ille apud Hippocrate operculū
 habet pertusū, ait. n. li. 2. ὡς ἰωανη. εἰς ἔχρινον ἔαται,
 τὸ ὀπιθεμα ὀπιλω ἔχρη. vt pfecto existimē primit hoc
 genus vasis dictū ἐκχύων, quia infundatur, deinde
 prononciationis corruptela ἔχρινον. Iudicent erudi-
 tiores de coniecturis nostris, non enim pono tan-
 quam κυεῖας δόξας. Ἐχων τιν' ἐπεμαρτυρεῖσθαι] Non
 arbitror hæc legēda cum interrogations, sed sim-
 pliciter ait, Ergo Echinus cū illi aliquis adesset,
 antestatus est, & iniuriæ actionem intendit.

CHR. Εἰς τὰ Πιττάλε] Vel pharmacā intelligē-
 dū, vel ἢ legendū vt intelligas domum. In Acharn.
 dixit παρὰ τὸς Πιττάλε, vbi schol. subaudiit μαθη-
 τὰς. Fuisse αὖτ' αἰὺν Pittalum Athenis medicum no-
 bilē, de quo nihil alibi memoratum memini. Sed si
 recta est lectio Πιττάλε (quod ego opinor) mendū
 nō ferendum ex littera exuberante inrepsit in sudæ
 codices qui spittalum nobis medicum inuehit &
 locum illum ex Acharnensium fabula laudat, vt vi-

deatur illic malè legisse ἢ σπιττάλε pro τὸς Πιττά-
 λε coherēte finali articuli littera principio nomi-
 nis sequentis. Κατέαξε ἔχρινον] Vas fuit in iudiciis
 æneum vel figlinum hoc nomine in quod litis in-
 strumenta & testimoniorum tabulas olim conii-
 ciebant quod fregisse criminis erat loco. Hic au-
 tem accusator Euripides de hoc intelligit, Sed Sy-
 baritica illa fœmina ollam testaceam, vel vas co-
 culum fregerat. Nam echinum dictum etiam τῶ
 χύτραν μέγαλοσόνον vel auctore Hippocrate testa-
 tur Erotianus, & sic postea vsurpatum ab Eupoli-
 de & Philemone in Myrmidonib. & Menæder ἱρέ-
 ωσιν (malè enim apud Erotianum legi puto ὀπι-
 τρέπτωσιν, cū Comicus ille non ὀπιτρέποντας fabulā
 docuerit, sed τρέποντας aut ὀπιτρόπας diuerfas fa-
 bulas) sed Echinus ille apud Hippocrate operculū
 habet pertusū, ait. n. li. 2. ὡς ἰωανη. εἰς ἔχρινον ἔαται,
 τὸ ὀπιθεμα ὀπιλω ἔχρη. vt pfecto existimē primit hoc
 genus vasis dictū ἐκχύων, quia infundatur, deinde
 prononciationis corruptela ἔχρινον. Iudicent erudi-
 tiores de coniecturis nostris, non enim pono tan-
 quam κυεῖας δόξας. Ἐχων τιν' ἐπεμαρτυρεῖσθαι] Non
 arbitror hæc legēda cum interrogations, sed sim-
 pliciter ait, Ergo Echinus cū illi aliquis adesset,
 antestatus est, & iniuriæ actionem intendit.